

Н.І. ЛЬІНА

ХАРАКТЕРИСТИКА ПРИРОДНИХ ОСЕРЕДКІВ ЛЕПТОСПИРОЗУ В ОБЛАСТІ

Державний університет, м. Суми

Захворюваність на лептоспіроз в Сумській області зросла вдвічі в порівнянні з останнім п'ятиріччям. Це пов'язано в першу чергу зі збільшенням чисельності мишовидних гризунів у зв'язку з припиненням винищувальних заходів до них та наявністю природних осередків лептоспірозу на території області. Осередки лептоспірозу зареєстровані у 57 населених пунктах 16 районів. Найбільші з них знаходяться в Роменському, Краснопільському та Сумському районах. При плановому епідемічному обстеженні виявлено 9 осередків лептоспірозу в Роменському районі, 5 – в Охтирському, по 4- в Путівльському та Тростянецькому, в решті – по 1-2.

Дослідження мишовидних гризунів показало, що головними носіями лептоспір в природних осередках є польові миші та руді польсвки, в антропоургічних і змішаних – пацюки (м. Шостка, Тростянецький і Буринський райони), домові миші (Лебединський район), собаки.

Інфікованість гризунів різними сероварами лептоспір в антропоургічних і природних осередках суттєво різниться. Основний резервуар лептоспір в природних осередках – польові миші – заражені в більшості випадків *L. Pomona* (43,3%), *L. Grippotyphosa* (21,0%), *L. Hebdomadis* (14,4%), *L. Japonica* (14,4%). В антропоургічних осередках пацюки, домові миші інфіковані *L. Icterohaemorrhagiae*, *L. Pomona*.

При аналізі захворюваності на лептоспіроз людей виявлено, що більшість випадків було викликано *L. Icterohaemorrhagiae* (41,9%). В останні роки поширився лептоспіроз, спричинений *L. Canicola* (20,9%), носієм якого є собаки. Значну питому вагу мають також *L. Grippotyphosa* та *L. Hebdomadis*. *L. Pomona*, яка домінує в інфікованості мишовидних гризунів в природних осередках, стала причиною захворювання людини лише в 6,9% випадків.

Рівень захворюваності на лептоспіроз в ензоотичних осеред-

ках різній, найбільш високий в м. Суми (20 випадків), Шостка (7 випадків), Роменському, Конотопському та Глухівському районах, на території яких знаходяться великі ензоотичні осередки хвороби.

За останні 5 років не зареєстровано жодного випадку лептоспірозу в В-Писаревському, Ямпільському та Л-Долинському районах, які мають по декілька осередків. В одному з самих великих природних осередків лептоспірозу, Краснопільському, був лише один випадок захворювання.

Враховуючи однакові можливості для зараження людей в осередках окремих регіонів області, ця різниця в рівні захворюваності свідчить про недостатні знання лікарями цієї нозології та незадовільну діагностику хвороби. В Ямпільському, С-Будському, Л-Долинському районах за останні 5 років не проведено жодного дослідження крові на лептоспіроз, в Краснопільському тільки одне.

Слід відмітити, що серед хворих лептоспірозом 63,3% були міські жителі. Найбільша кількість випадків припадала на теплі пори року. В природних осередках зараження відбулось в 31,8% під час купання, риболовлі. В решті випадків (68,2%) інфікування пов'язане з місцем проживання та роботи.

Таким чином, лептоспіроз залишається однією з головних проблем інфектології області. Висока питома вага *L. Icterohaemorrhagiae* в етіології захворювання у людини свідчить про переважання епідемічного значення антропоургічних та змішаних осередків над природними, в яких головний резервуар інфекції – мишовидні гризуни – інфіковані головним чином *L. Romanus*.

М.Д. ЧЕМИЧ

КЛІНІКО-ДІАГНОСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНОГО ПЕРЕБІГУ ЛЕПТОСПІРОЗУ

Державний університет, м. Суми

Мета роботи: виявити клініко-епідеміологічні та діагностичні особливості перебігу лептоспірозу в Сумській області.

Проаналізовано 25 історій хвороб хворих із лептоспірозом, що